

de nødvendige foranstaltninger, tilbud og hjælp, lige så vigtigt er det at prøve at forebygge, at volden finder sted i hjemmene.

Derfor er jeg også meget ked af, at der i den finanslov, der er fremsat forslag om, sker en væsentlig nedskæring på det sociale arbejde og herunder det boligsociale arbejde. Det, at man fjerner en stor del af det boligsociale arbejde, beboerrådgivningerne, gør altså, at en del familier kommer i klemme.

Min erfaring fra mit arbejde er, at når først familierne har problemer, især også økonomiske problemer, kommer de nemt op at skændes, og så er der altså desværre nogle, der falder til at bruge vold. Hvis vi kunne få fjernet nogle af de sociale problemer og kunne sikre, at folk ikke var så pressede på forskellig vis, kunne vi forebygge en hel del af den vold, der finder sted.

Derfor håber jeg meget, at det tværministerielle, tværsektorielle arbejde, vi skal have på det her område, også kan formå at overbevise regeringspartierne om, at det altså ikke er nok, at man straffer, når volden har fundet sted, men at det også er væsentligt, at man forebygger, at den kommer til at finde sted.

Vi er positive over for intentionerne, men vil gerne høre mere om den østrigske model og vil gerne se det i en større sammenhæng.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jann Sjørnsen.

Jann Sjørnsen (KRF):

Her i januar måned i år er der udarbejdet en undersøgelse, som også er blevet offentliggjort, af Hanne Behrens fra Formidlingscenteret for Socialt Arbejde i Esbjerg, som har taget sigte på at beskrive 5.230 børn på krisecentre og deres oplevelser, og hvilke konsekvenser det har haft for dem.

Jeg synes, at der i den undersøgelse kommer tankevækkende tal frem om børn, der har været på krisecentre, og om deres oplevelser. Omkring halvdelen af børnene, der er med i undersøgelsen, flytter for første gang ind på et krisecenter, over en fjerdedel af børnene har været der flere gange, og de 3-6-årige har flest ophold. 97 pct. af de kvinder, der bor på et krisecenter, har oplevet vold, over to tredjedele af børnene har overhørt volden mod moderen, halvdelen af børnene har overværet volden, som i mange tilfælde har været barsk og hård.

Man kan sætte mange ord på, man kan bruge tal, man kan bruge statistik, man kan bruge op-

levelser fra virkeligheden, som også flere ordførere har gjort, om vold i hjemmet, hvor typisk kvinder og børn er ofre.

Men det er ikke alene kvinder og børn, for der er tale om m/k i denne her sammenhæng, og det er jeg sådan set glad for at fru Line Barfod også fik understreget, for jeg har selv tidligere i medierne omtalt vores eget forslag og dér fået en hel del mænd på nakken, fordi jeg ikke var påpasselig med netop at lægge vægt på, at den voldsudøvende altså kan være en mand, men det kan også være en kvinde, selvfølgelig kan det det. Der er mænd, der anmelder tilfælde af vold fra hustru eller samlever.

Kl. 18.30

Det, der er vores grundtanke med det beslutningsforslag, som vi har fremsat, og som er til behandling i dag, er jo altså, at voldsofferet ikke er den, der skal bære konsekvensen af den vold, der sker i hjemmet, at offeret får ret til sikkerhed og beskyttelse og støtte, men at voldsudøveren heller ikke bliver ladet i stikken, men faktisk får hjælp og også hjælp til behandling.

Jeg er glad for, at partierne i dag inklusive justitsministeren har udtalt sig positivt om intentionerne bag Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag. Andre partier har også fremsat beslutningsforslag i Folketinget, som nærmer sig nogle af de delelementer, der er med i Kristeligt Folkepartis forslag – det gælder især Enhedslisten og SF – og derfor er der ved at komme mere fokus på netop spørgsmål omkring vold i hjemmet.

Jeg vil godt sige, at det er klart, at der er mange afgrænsninger og vanskeligheder med sådan et forslag, som vi har fremsat fra Kristeligt Folkepartis side, fordi vi altså har forsøgt at inddrage nogle af de erfaringer, som man især har fra Østrig, men også fra Island, erfaringer, som ikke er så gamle endda, men dog så gode, at vi har turde basere et helt beslutningsforslag på dem.

Jeg er enig med de ordførere, der har peget på de praktiske vanskeligheder for især politiet i situationen, hvor der skal tages stilling til, om en voldsudøver skal bortvises eller ej. Det kræver tanke på detaljen, og derfor er det altså også kun et beslutningsforslag, vi har fremsat her i dag. Det kræver også, at man ser nærmere på spørgsmålet om retssikkerhed for den voldsudøver, der bliver bortført eller ligefrem tvangsfjernet af de kommunale myndigheder, som vores forslag åbner op for at myndighederne kan gøre.

I dette spørgsmål som i så mange andre spørgsmål er det jo til syvende og sidst et